
Hvorfor skriver vi ikke «jeg» i journalen?

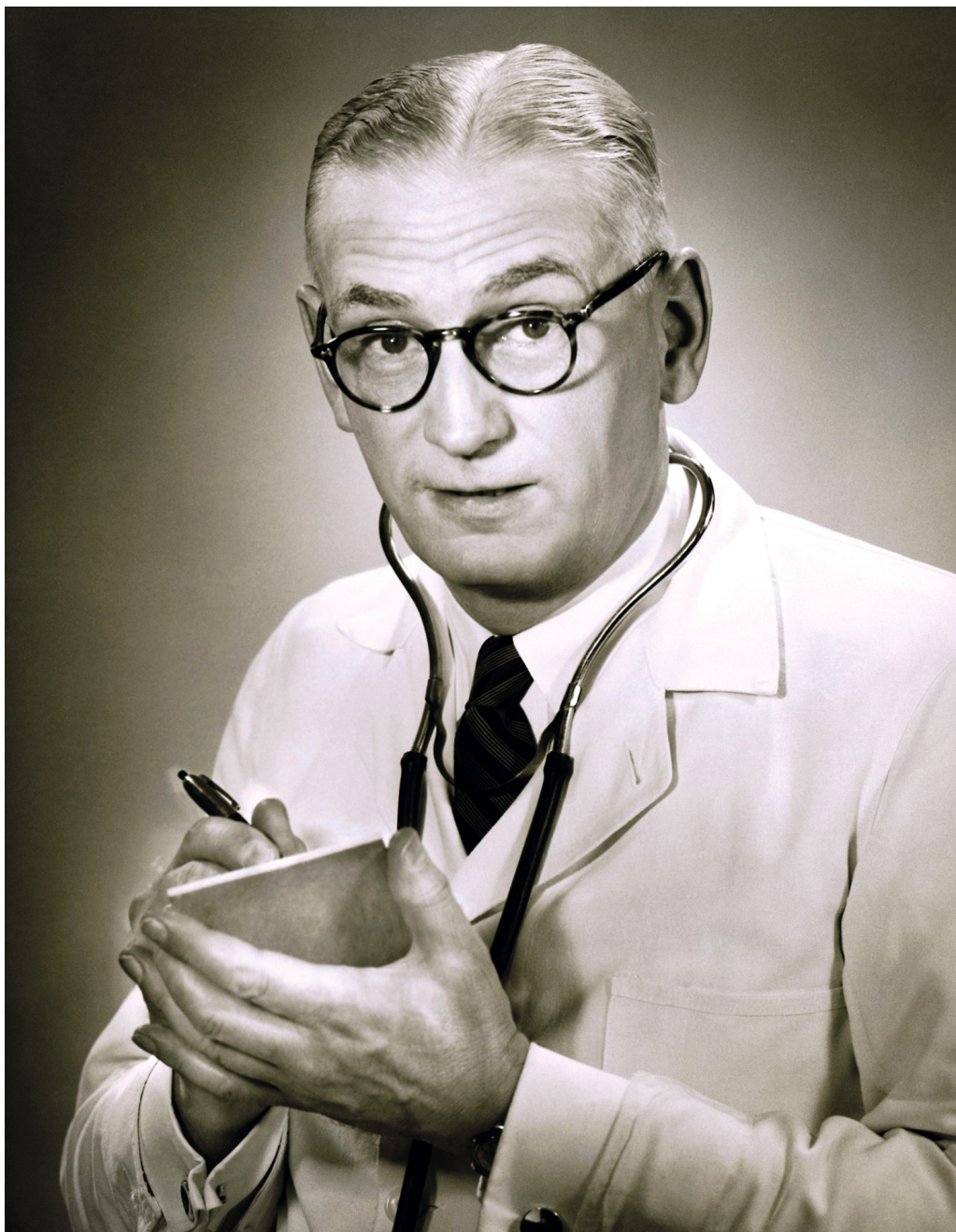
SPRÅKSPALTEN

HILDE VIGDIS LARSEN

hildevigdis@hotmail.com

Hilde Vigdis Larsen (f. 1981) er lege i spesialisering ved Anestesi- og intensivavdelingen, Sykehuset Namsos.

Hvorfor er det en sterk tradisjon blant leger for å unngå ordet «jeg» i pasientjournalene?

Illustrasjonsfoto: iStock

Omskrivninger som «undertegnede», «man», «en», «vi», «det vurderes dit hen at...» og lignende florerer. Jeg synes dette kompliserer språket unødvendig, i verste fall tåkelegger det hvem som er ansvarlig for en vurdering.

Jeg opplever at yngre leger gjennomgående angir presist hvem de har konferert med for å komme frem til en beslutning, mens overleger har en tendens til å bruke «man» o.l., også der det er åpenbart at det kun er forfatteren av notatet som har stått for vurderingen eller prosedyren. En kollega har foreslått at hensikten med denne tradisjonen kan være å uttrykke en form for beskjedenhets.

Jeg har selv begynt konsekvent å bruke «jeg» i notater når jeg personlig står bak vurderingen eller prosedyren som er utført, noe jeg synes forenkler og forbedrer språket i notatene mine, men jeg unnslipper ikke helt følelsen av å avvike fra en språklig tradisjon som jeg ikke helt forstår bakgrunnen for.

Håper språkspalten kan forklare denne tradisjonen!

Les svaret til Erlend Hem.

Publisert: 18. september 2017. Tidsskr Nor Legeforen. DOI: 10.4045/tidsskr.17.0606

Opphavsrett: © Tidsskriftet 2026 Lastet ned fra tidsskriftet.no 14. juli 2026.